

Petita guia de l'Erizó d'Europa

Oferta per *Erinaceus France*
Il·lustrada per Nanou Gribouille

Sóc aquí des de fa molt de temps

Els ancestres dels eriçons van aparèixer fa 60 milions d'anys. Estaven ja presents en la seva forma actual fa 15 milions d'anys, molt abans que altres mamífers més impressionants, als quals van sobreviure, com per exemple els rinoceronts llanuts, els tigres amb dents de sabre o els mamuts.

Hi ha 16 espècies d'eriçons al món.

L'Eriçó europeu (*Erinaceus europaeus*) és un animal emblemàtic dels nostres jardins.

Sóc petitet

Un adult sol mesurar entre 20 i 30 centímetres. Els mascles són una mica més grans que les femelles.

Un nounat sol mesurar entre 6 i 10 centímetres i pesa entre 8 i 25 grams.

La visió dels eriçons és força feble, però gràcies a la seva oïda molt fina, poden detectar un cuc sota diversos centímetres de terra. Té un olfacte molt desenvolupat, que utilitza per trobar menjar i que li permet no només descobrir a una distància d'un metre a coleòpters aixafats, sinó també reconèixer els seus congèneres, seguir les olors i detectar perills. Ensuma a un gos fins a 11 metres i a un ratolí a 5.

Sóc molt bonic amb les meves pues

A la seva cara dorsal, l'eriçó adult està cobert de pues, d'entre 22 a 25 mil·límetres de llarg i 1 a 2 mil·límetres de diàmetre, de diferents colors.

Les pues són pèls modificats, amb una estructura buida i rígida. Permeten defugir la major part dels predadors.

Aquestes pues estan entrecruades i orientades en tots els sentits. Estan arrelades a la pell en grups de tres, cadascun d'ells en una direcció diferent. Unes estries externes reforcen la seva rigidesa, són molt resistents i gairebé indeformables.

Els nounats són de color rosat, amb la pell tensa, molsuda i llisa.

*Estic en perill!
Descobreix com pots ajudar-me.*

En la portada, Piquounette amb la seva dolça mirada, que va donar lloc a l'associació. Més a baix, Martine i Piquounette, que van tornar a la naturalesa una vegada curades.

Desconfia d'alguns animals

Els eriçons posseeixen pocs enemics naturals, es protegeixen posant-se en bola i mostrant les seves pues.

No obstant això, poden ser víctimes de teixons, guineus, gossos, martes, mofetes i ocells de presa. Les rates poden atacar als juvenils. Quan estan en hibernació profunda, els eriçons corren perill de ser devorats per rosegadors.

Els eriçons poden desaparèixer totalment en zones en les quals hi ha gran densitat de teixons. També les guineus poden provocar una disminució dels seus efectius.

El meu niu, m'arrauleixo en ell per a estar fora de perill

Els eriçons necessiten nius al llarg de tot l'any per a amagar-se i protegir-se contra les intempèries.

Podem identificar tres diferents tipus de nius: els “nius de dia”, utilitzats a l'estiu quan aquest animal nocturn dorm, els “nius de reproducció” emprats per les femelles i les seves ventrades i els “nius d'hivern”.

Els nius d'hivern o hivernacles són objecte de moltes cures i la seva construcció sol ser més sòlida. Les seves parets estan compostes per fulles seques i herba, dipositades per l'animal per a absorbir bona part de les variacions de la temperatura exterior.

La desaparició de tanques salvatges, d'amuntegaments de llenya i de troncs, dificulta la supervivència i la reproducció d'aquests animals.

Recorria grans distàncies

El territori vital dels eriçons cobreix entre 1,8 i 2,5 hectàrees, un mascle pot ocupar fins i tot 50 hectàrees, en les quals es creuarà amb els seus congèneres. Cada nit, les femelles poden recórrer entre 0,5 i 1,5 km, els mascles 3 km.

Els hàbitats preferits pels eriçons hauran de contenir una quantitat suficient de preses d'invertebrats i de material de nidificació. Entre la gran varietat d'hàbitats favorits dels eriçons, figuren principalment les terres de cultiu, boscos de fusta dura, tanques, jardins suburbans, parcs urbans... també aprecien les zones de

Fais attention avant de déplacer avec une fourche ou de brûler des tas d'herbes et des feuilles mortes car je m'y suis peut-être installé, j'aime bien ces abris.

transició.

En canvi, les grans àrees de monocultiu amb ús intensiu de pesticides i falta de tanques no són adequades.

Vés amb compte abans de desplaçar amb una forca o de cremar un munt d'herbes i de fullaraca, perquè a mi m'agraden aquests refugis i acostumo a instal·lar-me en el seu interior.

Soc insectívor

Els Eriçons pertanyen a la família dels insectívors, però en realitat la seva alimentació és de tipus omnívor, amb una clara preferència pels aliments d'origen animal.

Solen menjar principalment el que troben en el sòl, invertebrats com a escarabats, borinots, corcs, escarabats piloters, tisoretes, bavoses, caragols, cucs i aranyes.

També mengen a alguns vertebrats (petits amfibis, rèptils, ocellets i mamífers), i fins i tot alguns vegetals (herba, bolets, fruits i llavors que troba en el sòl).

Em converteixo en mare, els meus petits són summament fràgils

---

Quan la femella té entre nou i dotze mesos i pesa almenys entre 550 i 600 g, pot tenir petits.

Les femelles pareixen entre dos i set petits, una o dues vegades a l'any.

La femella alleta als seus petits durant quatre setmanes i, encara que disposa de cinc parells de mamelles ventrals, no pot alletar a més de cinc petits alhora.

La llet de l'erició femella és molt concentrada, rica en proteïnes i en matèries grasses i pobra en lactosa.

La mortalitat juvenil abans del deslletament pot arribar al 20%. Si se la molesta poc temps després d'haver donat a llum, la femella pot devorar a la seva descendència.

Després d'aquest període, sol desplaçar als juvenils fins a un nou lloc de nidificació. Responent als crits aguts dels juvenils, que duren unes quatre setmanes, la femella anirà a defensar-los activament si li sembla que sofreixen alguna amenaça. La femella i la seva descendència romanen junts fins que els juvenils assoleixen les cinc o sis setmanes.

*Sóc petit i tinc molts amics que han sofert ferides
o han mort per una talladora de gespa!*

*No m'agraden ni els herbicides
ni els pesticides, que m'intoxiquen.*

*Apaga les llums a la nit si us plau, amb la
il·luminació nocturna,
els predadors poden veure'm!*

L'hivern és dur per a mi, llavors hiberno

La hibernació és un mecanisme d'adaptació a la desaparició de les fonts d'aliment (les preses escassegen), i a l'arribada del fred (l'animal està poc protegit contra els rigors de l'hivern).

Les funcions vitals sofreixen una modificació per a aconseguir un consum d'energia mínim.

En previsió de la hibernació, els eriçons disposen de dos tipus de greix: el blanc i el marró.

El greix blanc és utilitzat constant i lentament mentre els eriçons estan en fase d'hibernació profunda. El greix marró s'utilitza per a sortir de la hibernació, quan la temperatura exterior augmenta. Durant la hibernació poden existir fases curtes d'activitat: l'Eriçó pot despertar-se en els períodes més calorosos de l'hivern.

El metabolisme de l'Eriçó disminueix considerablement durant la hibernació, fins a atènyer un mínim quan la seva temperatura corporal és de 4 a 5 °C. El ritme cardíac baixa a 20 batecs per minut, mentre que és de 120 en els eriçons adormits i de 200 a 280 en els eriçons desperts i actius.

Els eriçons perden pes durant la hibernació, que oscil·la en aquest període d'entre 600 i 700 grams, per a tornar a pujar de nou fins a 1,1 o 1,2 kg.

No pertanyo a ningú, sóc salvatge i solitari, de fet, tinc temperament.

Els eriçons susciten molta simpatia del públic, que no dubta a tractar d'ajudar-lo, sovint amb excés de zel.

L'Eriçó pot viure fins a deu anys o més, però per culpa de l'activitat humana, un eriçó de més de cinc anys és un eriçó «vell», la durada màxima de vida se situa entre sis i vuit anys. L'esperança de vida mitjana dels individus que aconsegueixen sobreviure després del deslletament és de dos anys.

Els que aconsegueixen passar l'hivern tenen moltes probabilitats de sobreviure tres anys més, però cada hibernació és un nou repte. Els eriçons amb reserves insuficients de qualsevol mena de greix són molt poc susceptibles de sobreviure a la hibernació.

L'Eriçó és un animal solitari. No accepta la companyia dels seus congèneres excepte per a la reproducció. Tampoc accepta als éssers humans, raó per la qual no és domesticable.

Els animals salvatges no tenen propietari i la seva possessió i cura estan regulats per la llei. L'Eriçó és

Si tens una piscina o un estany, si us plau, col·loca una petita taula de 10 a 15 m d'ample, antilliscant, per facilitar-me la sortida, sinó m'ofegaré.

un animal salvatge i estrictament protegit. Les interaccions entre les persones i aquest animal estan reglamentades a escala nacional, europea i mundial. La seva possessió i cura exigeixen l'obtenció del certificat de capacitat i d'una autorització d'obertura d'establiment.

Per a més informació, consulta la pàgina web de l'associació
<https://erinaceus.fr/hotel-de-ville>

La llei em protegeix, però això no és suficient, la meua espècie corre perill

---

Cal saber que les interaccions entre l'Home i aquest animal estan reglamentades a escala nacional, europea i mundial: pels Convenis Internacionals de Washington i de Berna, per la ratificació del Conveni de Berna (signat per 51 països), pel Consell de la Unió Europea (Directiva "Hàbitats" 92/43/CEE i Reglament n° 338/97/CEE) i per nombroses lleis internacionals.

Si la vida de l'animal està en perill, la llei autoritza a transportar-lo a un centre de salvaguarda, sempre que el transport s'efectui "en el més breu termini i per l'itinerari més directe".

Si troba a un eriçó que sembla en mal estat, contacti amb un centre de fauna salvatge enlloc de fer-se càrrec de l'animal.

Aquest centre és l'únic que li podrà dir si cal fer-se càrrec o no de l'animal.

Per exemple, un eriçó de menys de 450 g no sobreviurà a la hibernació, però fer-se càrrec d'un eriçó de 500 g o més pot ser també inútil o fins i tot contraproductiu.

Un juvenil que es passeja només durant el dia ha de ser recollit, perquè està malalt o bé en perill.

En canvi, durant les èpoques de reproducció, un eriçó femella en bon estat de salut pot sortir durant el dia per a preparar el seu niu, descansar i escalfar-se fora del niu i no cal molestar-la.

Vigila, un eriçó pot ser portador de malalties contagioses per a l'Home, cal manipular-lo amb cura!

Per a obtenir una llista de refugis i associacions o un consell, consulti
<https://erinaceus.fr/hotel-de-ville-liste-des-centres-de-soins>

*Vaig d'un jardí a un altre per a trobar
menjar, una parella, aigua, hibernar...
Si us plau, reserva'm un petit lloc de pas e
ntre cada jardí, 15x15 cm seran suficients.*

Ajuda'm, però abans coneix-me, sinó em faràs mal

---

*Si visito el teu jardí, pots deixar aigua fresca al meu abast.
No em donis menjar, alimentar a un animal salvatge és un
parany ecològic, perquè em tornaré mandrós i deixaré d'hibernar.
Pots ajudar-me ocasionalment amb pinso per a cadells de gat
o gos, però només un mes abans i després de la hibernació.*

Has llegit aquesta guia, ja saps a qui recórrer: <https://erinaceus.fr>

Erinaceus France

Som un grup d'amics (veterinaris, infermeres, funcionaris, enginyers, agricultors, mestres d'escola...) que hem decidit no romandre de braços plegats davant la desaparició de l'Eriçó Europeu de les nostres zones rurals i les nostres ciutats.

Erinaceus France proposa diferents serveis: informació, ajuda, competència veterinària, acolliment d'animals malalts i reinserció en la naturalesa... Per a dur a terme aquest bell projecte, us necessitem! Voluntaris, experts, nous membres... i també finançament públic i privat.

Cuidem a eriçons en perill, ferits o malalts, el temps necessari perquè es curin i els retornem al seu hàbitat natural. Aquest és el nostre objectiu, preservar l'Eriçó d'Europa, respectant la biodiversitat.

Uneix-te a nosaltres, comparteix les nostres pàgines Facebook.

<https://fr-fr.facebook.com/ErinaceusFrance>

Twitter <https://twitter.com/ErinaceusFrance>

Mastodon <https://mastodon.top/@ErinaceusFrance>

Ajudeu-nos financerament si podeu.

I, sobretot, difoneu aquesta guia i aquesta informació per protegir els eriçons.

Gràcies per endavant.

Textos i fotos: *Erinaceus France*

Associació per a la Protecció i la Preservació de l'Eriçó d'Europa – Centre de salvaguarda
5 boulevard Berthier – 75017 PARIS

Telèfon: +33 6 60 32 32 23 – Correu electrònic: info@erinaceus.fr

Associació n° W532003573 / SIRET : 85142253500027

Director de la publicació: Manuel Lorenzo de Aguirre Sánchez

Certificat de capacitat n° E-72/18-1 du 13/12/2018

Ordre governativa per obrir l'establiment del 13/12/2018

Dibuixos: Nanou Gribouille <https://twitter.com/nanougribouille>

Traduït per Norma Mével Pla

*A la Joanna li agrada la seva visita al veterinari!
Erinaceus France és un centre d'atenció i cures que té com a
objectiu salvar als eriçons i retornar-los al seu hàbitat natural.*

*Roro, 61 grams a la seva arribada al centre *Erinaceus France*, curat, salvat tornat a deixar anar en plena forma.*